
Fra: Ola.Idar.Lokken@oppland.org
Sendt: 1. februar 2016 10:01
Til: Postmottak LMD
Emne: Innspill til melding om jordbrukspolitikken

Oppfølgingsflagg: Følg opp
Status for flagg: Fullført

Hei

Her kommer vedtak fra fylkesutvalget i Oppland om innspill til melding om jordbrukspolitikken.

Mvh

Ola Idar Løkken
Oppland Fylkeskommune

Ola.idar.lokken@oppland.org
61289295 - 91102012

Innspill til melding om jordbrukspolitikken.

Vedtak

Fylkesutvalget i Oppland fattet i sitt møte den 26. januar slikt vedtak:

I Oppland er jordbruket avgjørende både for sysselsetting, bosetting og for å opprettholde aktive bygde- og lokalsamfunn. Det er et ønske at fylkeskommunene, sammen med kommunene, tar en mer aktiv rolle i den framtidige jordbrukspolitikken. Det må komme en egen jordbrukspolitikk for fjellregionene.

Mat er en knapphetsfaktor i en verden med sterk befolkningsøkning. I Norge er sjølforsyningsgraden under 50% og landbruksarealet er under stadig press. Stortinget har lagt til grunn en målsetting om økt matproduksjon på norske ressurser.

Målet må derfor være å videreutvikle en aktiv, bærekraftig og klimavennlig matproduksjon på små og store enheter tilpasset ressursgrunnlaget på den enkelte gård og i de ulike distriktene.

Fylkesutvalget i Oppland mener at følgende fem punkter er spesielt viktig i tiden fremover:

1. Øke produksjonen av mat og sjølforsyningsgraden basert på norske ressurser.
2. Videreutvikle en aktiv, bærekraftig og klimavennlig matproduksjon på små og store enheter tilpasset ressursgrunnlaget på den enkelte gård og i de ulike distriktene i landet.
3. Beiteressursene i utmarka må ivaretas for en framtidig kjøttproduksjon og hindre gjengroing.
4. Landbruket trenger rammevilkår som gir en bedre økonomi i næringa og investeringsmidler som samsvarer med nye krav for å sikre nye generasjoner i produksjonen.

5. Landbruket må i enda større grad bli en av løsningene på klimautfordringene gjennom en bioøkonomi som forsterker verdiskaping på vårt ressursgrunnlag og vår næringsstruktur innen jord- og skogbruk.

Videre er importvernet, markedsbalansering, jordbruksforhandlinger og en aktiv eiendomspolitikk helt avgjørende for å sikre et levedyktig norsk landbruk og muligheten for økt matproduksjon på norske ressurser framover.

Det må være et sterkt Importvern som virkemiddel for å opprettholde og sikre fremtidig god norsk matproduksjon.

Markedsordningene og mulighetene for å gjennomføre markedsbalansering må beholdes.

Mottakplikten er helt avgjørende for å sikre et landbruk over hele landet. Hovedformålet med markedsreguleringa er å balansere tilførslene av jordbruksråvarer til markedet. Kostnadene ved dette blir fordelt på all produksjon gjennom ilegging av avgifter. Ordninga blir finansiert av produsentene selv. Jordbruksforhandlingene må bestå. I jordbruksforhandlingene forhandles det om målpriser på viktige råvarer og tilskuddsordninger. Dette gir landbruket økt innflytelse over egne rammevilkår, samtidig som det også gir landbruket forpliktelser til å stå ved de avtaler som er inngått. Bøndernes rammevilkår blir årlig satt på den politiske dagsorden både sentralt, regionalt og lokalt.

Eiendomspolitikken må i størst mulig grad verne matjorda og sikrer aktiv drift og lokal og nasjonalt eierskap av jordbruksarealene.

Det har vært en avskalling av bruk og en viss forflytting av husdyrproduksjon fra distrikter til mer sentrale deler av landet, og vi har hatt en stor reduksjon i kornarealet de siste årene.

Den teknologiske utviklinga har også bidratt til en endring i strukturen. Teknologisk utvikling er bra, og den skal næringa nyttiggjøre seg. Utfordringa ligger i å få økonomi i å ta i bruk ny teknologi, for eksempel mjølkerobot, også i mindre besetninger. Vi er i ferd med å effektivisere og utnytte stordriftsfordeler innomhus samtidig som vi pådrar oss store og kostbare stordriftsulemper utomhus, så som mye og lang transport av fôr og gjødsel.

Utenom de fire bærebjelkene i den norske modellen er følgende momenter viktig for å styrke norsk matproduksjon på norske ressurser framover:

Økonomi

- Norsk matproduksjon må verdsettes, og matprodusenter må gis rammevilkår som gjør yrket interessant for nye generasjoner.
  - o Budsjettmidler må økes for å kunne utjevne mellom ulike strukturer og distrikter
  - o Prisene på produktene må kunne økes minst tilsvarende kostnadsøkningen
  - o Krav om løsdrift 2024 må vurderes på nytt i forhold til dagens økonomi og dyrevelferd i landbruket og først gjøres gjeldende i sammenheng med nybygg.
  - o Bidrar med å legge til rette for lokal foredling av landbruksprodukter.

Ressursutnytting

- Vi må ha en aktiv rovviltforvaltning for å utnytte de store og viktige utmarksressursene. Norge og innlandet spesielt, har store produksjonsmuligheter i utmarka som må forbeholdes matproduksjon fra småfe, storfe og vilt.
- Kornøkonomien må styrkes for å øke kornproduksjonen der det er naturgitte forhold til dette.
- Avgjørende å stimulere til god utnytting av gras- og beiteressursene som vi har bl.a. her i Oppland. Det må være god økonomi å bruke grovføret, og vi må utnytte grovførearealet til å produsere mjølk, storfekjøtt og lammekjøtt.
- God og riktig utnytting av ressursene er et viktig og riktig bidrag til klimavennlig matproduksjon.
- Det må være økonomi å produsere både på små, mellomstore og store bruk. Det viktigste er at fjøs og produksjonsapparat er tilpasset gårdens ressurser.
- Det må prioriteres investeringsmidler til små og mellomstore besetninger slik at de kan oppfylle løsdriftskravet når det kommer.

Klima

- Det er viktig å få fram at landbruket representerer sin del av løsningen på klimautfordringene og ikke bare problemet. Vi er en del av det naturlige kretsløpet, og vi må på en enkelt måte få forklart kretsløpet / fotosyntesen. En del av landbrukets utslipp er en naturlig del av løsningen, eks. drøvtyggere og deres bidrag for å omsette biomasse.

Mattrygghet

- Norske forbrukere skal være trygge på den norskproduserte maten.
- Norge ligger på verdenstoppen når det gjelder dyrehelse, lite bruk av antibiotika og lite/ingen skadelige reststoffer i maten. Dette er et fortrinn for norsk mat- og matproduksjon som må opprettholdes og forsterkes. Dette må skje i nært samarbeid mellom næringa og myndighetene.
- Myndighetene må sammen med bonden ta et ansvar og bidra kostnadmessig til å utrydde antibiotikaresistente bakterier, så som MRSA.

Kompetanse

- Matproduksjon krever høy og riktig kompetanse
- Naturbruksutdanninga må legges opp slik at den blir interessant og lett tilgjengelig både for ungdom og de som ønsker seg inn i næringa i mer voksen alder. Det må bli mer fokus på økologisk landbruk i landbruksutdanninga.